

تأثیر بیوجار بر معدنی شدن کود مرغی و آبشویی عناصر غذایی در یک خاک هوازده و اسیدی فائزه دریایی

استادیار دانشگاه پیام نور مرکز قم

چکیده

این آزمایش در آزمایشگاه تحقیقاتی دانشگاه پوترای مالزی، سردانگ (UPM) انجام گرفت. طرح آزمایشی بر اساس آزمایش فاکتوریل با ۲ عامل که عامل اول مصرف کود مرغی به میزان ۱۰ درصد وزن ستون خاک و عامل دوم کاربرد بیوجار در ۴ سطح صفر، ۵، ۱۰ و ۲۰ تن در هکتار بود بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی در ۴ تکرار انجام شد. نتایج نشان داد که با کاربرد کود مرغی میزان آبشویی از خاک به طور معنی داری در کلیه ستون ها افزایش یافت. با اضافه شدن بیوجار به محیط خاک مشاهده شد که آبشویی عناصر از ستون های خاک نسبت به تیمارهای فاقد بیوجار تفاوت معنی داری پیدا کرد. به گونه ای که با اضافه شدن بیوجار به مقدار ۱۰، ۵ و ۲۰ تن در هکتار میزان آبشویی عناصر از ستون های خاک به طور معناداری کاهش یافت میزان آمونیوم، نیتروژن کل، پتاسیم و منیزیم در تیمار ۲۰ تن بیوجار در هکتار دارای کمترین مقدار بود که نشان دهنده تاثیر بیوجار در جذب و آزادسازی تدریجی عناصر در خاک است.

واژگان کلیدی: بیوجار، معدنی شدن، کود مرغی، آبشویی، عناصر غذایی